

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
pol leta 8 L.
četrt leta 4 L.
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperte.

GORIŠKA STRAŽA

St. 10

v Gorici

soboto 6. februarja 1926.

Leto IX.

Netrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi se
računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij.
»GORIŠKE STRAŽE«
Tisk Zadržne tiskarne
v Gorici, Riva Piazzina
18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 3.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Nočemo umreti.

Naročnina za naš list za tekoče leto je v glavnem poravnana, vrste naših naročnikov so zopet sklenjene in strnjene. »Goriška Straža«, ta pogumni in neustrašeni klicar in čuvar julijskih Slovanov ima zopet zbrano armado, ki vzbuja nam, ki smo kri njene krvi, veselje in ponos, nasprotnikom pa izsiljuje spoštovanje in vpoštevanje.

Bodi odkrito povedano: ko je šlo lansko leto k ratonu in smo se lotili nabiranja naročnikov za tekoče leto, nas se je včasih hotela polastiti malodušnost. Videli smo težke gospodarske prilike, pod katerimi trpi in ječi cela dežela, poznali neznosna plačila, ki jih zahtevajo od leve in desne, občutili mizerijo, v katero iz dneva v dan bolj lezemo in smo se bali. Toda naša bojazen ni bila opravičena, naša malodušnost je osramočena. Pa bodi! Zato je pa danes, ko gledamo večitisočglavo množico, zbrano okrog naše »Straže«, naša radost tem popolnejša, naša volja tem odločnejša in naš pogum nezlomljiv.

Vsakomur, ki hoče videti in spoznati, mora biti pri tem dejstvu jasno, da je »Goriška Straža« nerazdružno spojena s širokimi množicami našega ljudstva. Vsi vemo, da gre mi našega denarna stiska po deželi. Slaba letina, visoki davki in neštete druge okolščine so izmозgale našega človeka do kosti. Za najpotrebnejše primanjkuje včasih, toda naročnina za »Goriško Stražo« mora biti. To pa glasno priča, kako je postala »Straža« za naše ljudi neobhodno potrebna, kako je postala svetinja, brez katere ne sme biti nobena pošena slovenska družina in hiša.

Ta zvestoba in — skoro bi rekli — ljubezen, ki jo širne plasti našega naroda izkazujejo našemu listu, nas navdaja z globokim zadoščenjem. Čeprav so šle včasih gromke vihere preko nas, čeprav se je včasih zdelo, da se je celo peklo zaklelo proti nam, ljudstvo nam je ostalo zvesto in naklonjeno. Žrtvovali smo se mi, toda žrtvuje se tudi naš priprost člo-

vek, naš trpin, ki tako hrepeni po solncu, a je njegova usoda že od davna temna, njegov delež grenak. To tlačeče breme kolikor mogoče olajšati, v brezupno vzdušje prikrasti vsaj žarek tolažbe, v tem je obstojal cilj našega dela, v ta namen smo podkladali svoja ramena. In odločna ter nepopustljiva zavednost, ki spaja tisoče v zvesti zajednici v krogu našega lista, daje našemu delu priznanje. Vsi oni tisoči, ki teden za tednom nestrpnost pričakujejo, kdaj jih zopet obišče naša »Straža«, spričujejo in priznavajo:

»Straža« je vršila in vrši ustvarjajoče delo. Njena načela so jasna, izklesana in slone na večnih temeljih. Na vseh poljih, — političnem, socialnem, gospodarskem, prosvetnem, — je snovala in gradila, kolikor je pač bilo v teh dobah preizkušnje mogoče. Poglej kamor hočeš v deželo, povsod boš videl plodove dela, pri katerem je »Straža« odlično sodelovala. Nikdar ni držala rok križem, ampak vedno je z zavihanimi rokavi romala iz kraja v kraj, od enega konca domačije do drugega.

»Straža« je stala vedno na braniku pravic slovenskega ljudstva. Njena pot je bila posuta sicer marsikdaj s trnjem, njeni delavci so morali mnogokaj pretrpeti, toda ona je ostala trdna in neomahljiva. Če prapor naše narodne zavednosti še vedno tako visoko plapolja po naših dolih in gorah, je to v veliki meri zasluga neugnane »Straže«.

»Straža« je končno veliko pripomogla, da se je ozračje v naši deželi razčistilo. Razni nalezljivi bacili so pregnani in ljudsko srce utriplje v zdravem, pravičnem tempu.

Ko se zahvaljujemo za priznanje, ki doni našemu delu, obljublamo iskreno in pošteno, da hočemo tudi v bodoče delati kakor doslej, da se hočemo z neizprosno doslednostjo držati načel, za katere smo se borili dosedaj, kajti edino v njih vidimo rešitev in življenje. In mi hočemo živeti, nočemo umreti!

pa prihite zasopljene in prašni seli, ki poročajo, da upor še ni zadušene, ker se je postavil cel topniški polk iz Vendas Novas na stran upornikov. Polastil se je brz železnice in razpostavil svoje baterije po almadških gričih ter nameril cevi na vladne palače.

Brz za tem pride zastopnik od vstaškega polka, ki prebere ultimatum vladi: »Ali naj vlada takoj odstopi in se ustava spremeni ali pa bo Lizbona še to noč kup razvalin«. Zunanji in mornariški minister sta brz zbrala spet vojaštvo in dala vstašem svoj odgovor: s trdnjavo sv. Jurija nad mestom so začeli bruhati topovi smrt na uporne topničarje. Nasprotni topovi so pa vsipali krogle na mesto. Topniški dvoboj je trajal dokler se ni zmračilo. V tem so naglo pozvali v prestolico ministrskega predsednika in državnega predsednika, da skupno ukrenejo takoj kar je treba. Upor se je že širil tudi med mornarji in je vojna oklopnica »Vasco da Gama« že skoraj prestopila k upornikom. Z zvestimi četami je treba takoj še rešiti položaj.

Nočna bitka na Almadi.

Še isto noč je prebudilo lizbonske prebivalce iz nemirnega sna močno prasketanje pušk neke zunanje mesta. Vladne čete so se tiho priplazile pod almadške višine in iznenada udarile na upornike, ki so čakali jutranjega zora, da začno njih topovi znova smrtonosno pesem. Posebno srdito so branili uporni topničarji svojo glavno baterijo pri cerkvi v Almadi. Tu so imeli njih vodje major Lacerda Almeida in Mermíns svoj glavni stan. Toda vladne čete so z naskokom zavzele tudi to baterijo in ujele vse glavne kolovodje. Ko je zasinil nad Lizbono dan je bila zmaga na strani vlade in revolucija preprečena. Mrtvi in ranjeni ter par porušenih hiš v Lizboni še pričajo o revolucionarnem poskusu.

Vlada je zdaj začela stikati za vsemi sumljivimi ljudmi. Polovila in zaprla je že 125 častnikov in večje število radikalov. Njena ostopost pa že kliče nove krvave dneve nad majhno Portugalsko.

Izza novemberskih volitev se še niso zbrali čehoslovaški poslanci k sejám v poslansko zbornico. Le k eni svečani seji so prišli, ko je ministrski predsednik Švehla prebral izjavo nove vlade: od tedaj so ostala vrata zbornične palače zaprta. Čudno se sliši, da se poslanci v državi z dobrim parlamentarnim zmom ne sestajajo k sejám. To bo takoj razumljivo, če si ogledamo težave nove čehoslovaške vlade.

Majhna večina.

Sedanja Švehlova vlada ima v zbornici le majhno večino. Komaj deset poslancev več kot opozicija, ki šteje med se tudi slovaško ljudsko stranko. S tako majhno večino ne upa v parlament, ker se boji poraza. Zato odlaša in odlaša sklicanje zbornice, ker hoče zavezo vladnih strank malo bolj razširiti. Težko je v sedanjih razmerah krmariti skozi razburkano strankarsko valovje. Svobodomiselne vladne stranke so precej navzkriž s česko ljudsko stranko. Slednja pa je pod modrim vodstvom ministra Šrameka po novemberskih volitvah dobila velik ugled. Zato mora-

jo vladne stranke precej popuščati v svojem svobodomiselstvu, če ne čajo, da Šramek s svojimi 31 poslanci preseže v klopi opozicije in s tem vrže vlado.

Da bi se vladna koalicija bolj razširila, bi mogla pomagati le Hlinkova ljudska stranka na Slovaškem. Njo tudi že prikrito vabijo celo vladni listi kot je »Pražer Presse«, naj se odloči za vstop v vlado. Župnik Hlinka, ki se bori neustrašeno za pravice Slovačkov, pa noče poslušati takih vabljenih glasov in pravi: »Dajte prej Slovaški popolno samoupravo!« Vlada je že šla tako daleč, da je pripravljena dati Slovačkom delno samoupravo pri finančah in šolstvu.

Opozicionalni predlog.

Koalicija šesterih vladnih strank mora popuščati, ker je opozicija naredila izborna šahovsko potezo. Nemške stranke, ki se kot zastopnice nemške narodne manjšine bore za svoje pravice, so hotele vlado spraviti v zagato. Predlagale so celokupni opoziciji, naj se zberejo podpisi na resolucijo, ki zahteva takojšnje sklicanje poslanske zbornice. Po majhnem oklevanju so tudi Slovaki pristali na ta predlog in tako so nemški socialni demokrati spravili skupaj 120 podpisov, to je dve petini vseh poslancev, kolikor je po pravilih potrebno za pravomočen podpis. Vlada se je te poteze zbal in je še podvojila svoj pogajanja z raznimi strankami, da okrepi svoje vrste. Za enkrat je našla pri predlogu opozicije neko formalno napako in ga ni sprejela. Toda čas za sklicanje parlamenta je tudi brez omenjenega predloga že tu.

Odprta vprašanja.

Vlada pa ne mara še v zbornico, ker čaka cela vrsta vprašanj še na rešitev. Spor z Vatikanom še ni poravnal.

To vpliva na svobodomiselne vladne stranke, da se po eni strani boje slovaške ljudske stranke, ker bi ta v vladi okrepila »klerikalni« vpliv. Z Nemci se tudi ne morejo botati, ker so nemške stranke znane kot zagrizene in bi zveza z njimi zbudila med Čehi viharne odpor. Razen teh političnih vprašanj glede Vatikana, slovaške ljudske in nemških strank je še na dnevnem redu, kaj bo s priznanjem Rusije. Socialisti vseh baž to zahtevajo. Narodni demokratje in tudi agrarci, torej stranki gospoda Švehla in Beneša, pa nista nič kaj za to. Na drugi strani pa si zopet boji vlada nakopati nasprotstvo močnih socialističnih strank.

Poleg teh preglavic je še izbruhnil spor za mesto senatnega predsednika med vladnimi strankami samimi. Finančni minister pa si ubija glavo, kako bi uradnikom zvišal plače, ne da bi obremenil davkoplačevalce.

Kakor vidimo je vzroka dovolj, če hoče vlada vse to prej urediti in potem sprejeti boj z opozicijo. Kako se bo ta v parlamentarni bitki završil je težko uganiti. Iz tega političnega vrveža pa se da razbrati, da se katoliški duh tudi med Čehi vedno bolj uveljavlja in da bodo katoliške stranke imele še velik vpliv na zgodovino čehoslovaške republike.

**„Goriška Straža“
v vsako hišo!**

Kaj se godi po svetu?

Portugalska republika na zapadnem robu Pirenejskega polotoka se lahko zove dežela revolucij in framasonstva. Vstaje in pobune vojaštva so na dnevnem redu. Revolucija je vrgla s prestola zadnjega vladarja iz rodovine Braganza in upeljala republiko; revolucija narna gibanja so tudi dosti škodljiva katoliški Cerkvi. Še pred kratkim smo poročali, da so vrgli bombi pred patriarhovo palačo v Lizboni. V tej v vednih bunah živeči državci so v začetku tega tedna spet zadušili upor, ki je grozil, da bo strmoglavil vlado, če ne bo ob pravem času strtl.

Vlada sluti zaroto.

Načrt za vstajo se je že nekaj časa pripravljaval. Lizbonski meščani so si skrivnostno namigavali, da se nekaj pripravlja. Vse je bilo v pričakovanju in strahu. Na vladi so za zaroto še ob pravem času zvedeli, pa so se delali kot da za nič ne vedo. V noči od 1. na 2. februarja je pozno v jutranje ure brlela luč v palači mestnega guvernerja portugalske prestolice. Zunanji in mornariški minister sta se

posvetovala z vdanimi oficirji, kako bi zadušili revolucijo.

2. februarja na vse zgodaj zjutraj je tiho drsel proti lizbonskemu predmestju Campolidu neki avtomobil. V njem so sedele štiri osebe do nosu zavite v površnike. To so bili voditelji revolucije, ki so šli v campolidsko vojašnico, da pregovore vojaštvo, naj jim sledi. Komaj malo vstran od vojašnice se v skokih izvijajo iz jutranje megle visoke postave, planejo na avtomobil in povežejo voditelja punta: podpolkovnika Justina Estevana, nekega stotnika, poročnika in uglednega pristaša radikalne stranke Monteiro. Takoj na to je vlada mobilizirala vse vojaštvo in razposlala na ulice močne patrulje. Že je mislila, da je punt popolnoma zadušene. Pa se je motila.

»Ali naj vlada odstopi, ali pa bo Lizbona kup razvalin!«

Ob šesti uri popoldne se nakrat strahovito strese ozračje; na almadških gričih onkraj reke Taho, ki podi svoje valove skozi Lizbono, začno grmeti topovi in granate sečejo po ulicah. V vladni glavni stan

Posredovanja poslanca Besednjaka.

Sočanom!

Vašo prošnjo, da bi vlada dala podporo za vodnjak in napajališča ter pot, sem izročil osebno prefektu. V Italiji ne obstoje zakoni, ki določujejo za take slučaje vladno pomoč. Kljub temu sem zadevo prefektu toplo priporočil in on je obljubil, da bo študiral, kako bi se dala izposlovati Sočanom izrednim potom podpora.

Strankam, ki so prejele kazenske odloke od registerskega urada v Gorici.

V Čepovanu, na Anhovem in še v nekaterih drugih krajih so kmetje dobili od registerskega urada kazni, češ da so oddajali v najem sobe, ne da bi bili dobili za to dovoljenje od oblastva. Ker gre za večje število kmetov, sem posredoval pri finančni intendanci v Vidmu in poudaril, da je ta kazni nezakonita. Postava pravi namreč, da je treba prositi za oblastveno dovoljenje le tedaj, ako so sobe opremljene (meblirane) in ako izvršuje stranka oddajanje sob

v najem kot obrt. Ako ni obrti ali so pa sobe neopremljene ni treba dovoljenja in je zato vsaka kazni krivična.

Uspeh posredovanja.

Če je kmet oddal neopremljeno sobo v najem, naj se predstavi z odlokom, ki ga je prejel od registerskega urada voditelju urada in naj pred njim izjavi, da ni bil dolžan zaprositi za tozadevno dovoljenje ker je bila soba neopremljena. Dobro je, da prinese s seboj tudi potrdilo županstva. V teh slučajih bodo prizadeti oproščeni takse in kazni.

Če pa so oddale prizadete stranke v najem opremljene sobe, naj izjavijo voditelju urada, da so pripravljene plačati predpisano takso (10 lir za sobo in 35 lir za stanovanje). Istočasno pa naj zaprosijo voditelja registerskega urada, da naj predloži finančni intendanci odpis kazni ter da naj ji predoči, da stranke niso mogle poznati italijanskih davčnih predpisov. Svetujem vsem prizadetim, da naprosijo v tej zadevi tajništvo Kmečko - delavske zveze (Via Mameli 5) da posreduje v njihovo korist pri registerskem uradu.

Dr. Besednjak.

DNEVNE VESTI.

Osebna vest.

Dr. Ravnik Tone je imenovan za živinozdravnika v Kanalu. Prefektura v Vidmu je imenovanje potrdila.

»Idealizem«.

Pred letom dni je izdal publicist Drago Godina debelo knjigo pod naslovom »Idealizem«. V njej obravnava socialno vprašanje, kako bi se kruh in delo med človeštvom na najbolj pošten način porazdelila. Na prav izviren in resnično idealen način skuša rešiti to pereče vprašanje. Knjigo naj si omisli vsakdo, ki se skuša poboljšati v te vrste literaturo. Knjiga se naroča pri pisatelju.

Nevarno ime.

Tržaški »Piccolo« prinaša zanimivo pravdo glede krstnih imen. Pravda je posebno zanimiva s političnega ozira, kar povdarja tudi list sam. Reč je naslednja: Neki G. M., zasebni uradnik v Trstu, je dal svojemu sinčku ime Gorazd. Uradnik na magistratu pa je namesto tega vpisal ime »Gerardo«. Oče se je temu protivil. Pritožil se je na sodišče. To je dalo prav omenjemu magistratnemu uradniku. Gospod G. M. se je pritožil na prizivni sodni dvor. Ta je pa v polnem obse-

gu odobril razsodbo prve stopnje in sinček se mora proti očetovi volji zvati Gerardo.

Sodišče je razsodbo utemeljilo češ, da se ne ve kaj je pravzaprav to »Gorazd« in da morda pomeni, kaj smešnega ali nenravnega. Zato ima prav magistratni uradnik in ne otrokov oče. Prizivni sodni dvor je pa utemeljil, da ime ne sme nasprotovati niti očetovi oblasti, niti škoditi javnemu redu ali javni moral.

Nazadnje pa še »Piccolo« modro pristavlja, da je oče s slovanskim imenom »Gorazd« imel politične namene. Ta je pa najbolj brihtna.

Kraški in vipavski vodovodi.

Podprefektura nam je poslala dopis zastran ureditve nekdanjih avstrijskih vodovodov na Krasu in na Vipavskem. Misli se ustanoviti zadruga vseh prizadetih občin, da se vodovodi uredijo in da se bodo potem vzdrževali v rednem obratu. V ta namen se bo vršil na gorški podprefekturi dne 7. t. m. ob 11. uri dopoldne sestanek predstavnikov raznih oblastev in vseh oseb, ki se za to vprašanje zanimajo.

Nova ljubljanska univerza.

Rektorat ljubljanske univerze je predlagal v Beogradu, naj se naku-

pi stavbišče za zgradbo nove ljubljanske univerze. Zgraditi jo namest ravnajo na krasnem prostoru pod Tivolijem, kjer stoji danes Cekinov grad.

Papežev državni tajnik.

Kardinal Gasparri, ki vodi politične zadeve Vatikana, je svetovno znan diplomat. Zato pa tudi vživa mnogo ugleda in njegova beseda marsikje dosti zaleže. To pa ni bilo nekaterim všeč in so skušali na papeža vplivati, da kardinala odpusti. Toda papež se je zanj odločno potegnil in so zato vse govorice, da bo na Gasparrijevo mesto prišel sedanji politični smeri morda bolj naklonjeni kardinal Ceretti, le prazne marnje.

Učen rod

bo izšel iz novih osnovnih šol v Jugoslaviji, če se vresničijo obljube min. Radića. Ta namreč obljublja enkrat, da se bo poučeval v šolah ruski jezik, potem spet italijanski; na svojih zadnjih shodih po Bosni je pa Turkom obljubil, da bo uvelodel v šole arabščino.

Izpraznitev Kolina.

Opolnoči v noči med 31. januarjem in 1. februarjem so se močno zamajali zvonovi v stolpu stare gotske katedrale v Kolinu. Na trgu pred cerkvijo se je zbrala tisočglava množica in v splošnem veselju poslušala razglas, da so Francozje izpraznili Kolin in ga prepustili popolnoma Nemčiji. Kolinska pokrajina je spet v naročju matere domovine.

Nepokornež.

Tajnik Farinacci je vrgel iz fašistske stranke poslanca Bolzona, ker je ta napisal neke reči, ki ne diše prav po pristnem. Mož bi bil moral vedeti, da je pokorščina ena najlepših čednosti.

Boljše plače

bodo odslej naprej dobivali pa ne vsi uradniki, ampak oficirji. Zvišali jim bodo menda kar za polovico.

Vojaški rod.

Vlada pripravlja zakon o mladinskih fašistovskih organizacijah. Te naj bi vzgajale mladino od 8. do 18. leta v vojaškem duhu in jo pripravljale za vojaški stan. Kako lepo bo, ko bomo tudi mi starine še nosili čako na glavi!

Nemčija v »Zvezi narodov«.

Kakor se sliši iz Nemčije so se strankarske strasti že toliko ublažile, da bo Nemčija prosila za vstop v »Zvezo narodov«. Pri prihodnji seji Zveze v marcu bosta že zraven tudi nemška zastopnika. Zdaj manjkata še vedno Amerika in Rusija.

Samostalna Bavarska.

Bavarci nočejo in nočejo odnehati od svoje zahteve, da postanejo popolnoma neodvisni od Berlina. V nedeljo so imeli veliko ljudsko zborovanje, kjer je bil navzoč sam ministrski predsednik Held. Bavarci hočejo sicer ostati v zavezniški nemški državi, toda zahtevajo popolno neodvisnost od Berlina. Trdijo, da v Berlinu ne vlada več nemški, temveč židovski duh. Mogoče, da jih pa vleče k temu stališču tudi želja po kraljih in princih. Mogoče, kdo ve.

Kaj pravijo Angleži?

Angleži se boje, da se bo Italija začela širiti proti Balkanu. Ugledni list »Westminster Gazette« piše, da bo grški diktator Pangalos sprejel ponudbo iz Rima, naj se zveže z Italijo. »Bodimo pazni« pravi list ob koncu.

Proti naši državi.

Bojkotu Nemčije proti uvozu italijanskega blaga in proti izletom v Italijo so se pridružili tudi Avstriji. 160 dunajskih organizacij je podpisalo tozadeven sklep.

Nebeški zaščitnik.

21. aprila bo imela fašistovska milica velik praznik. Praznovali bodo sv. Sebastijana. Tega svetnika si bodo izbrali tudi za patrona.

Štirikrat čez Atlantski ocean.

Za Kolumbovih časov so jadralci ce tedne in tedne brodarile po valovju oceana predno so prispele v Ameriko. Moderni brzoparniki prebite razdaljo v par dneh. V zadnjih letih te pa prenesejo z zrakoplovi čez morje kar v še krajšem času. Do zdaj so preleteli že štirikrat z letali Atlantsko morje. Prvi je bil ameriški zrakoplovec Read. 22. januarja pa je letel čez Španec Franco, ki se je dvignil v zrak na Španskem in pristal čez 35 ur in 20 minut v Braziliji.

Politična nedelja.

V nedeljo so imeli razni politični voditelji svoje shode po Jugoslaviji. Vodja samostojnih demokratov Pribičević je imel zborovanje v Mariboru, Stjepan Radić je šel med muslimane v Bosno, dr. Korošec je govoril v Zagrebu, radikalni so imeli svoj shod v Glini na Hrvatskem, Ljuba Davidović pa v Nišu. Politika v znamenju samih shodov.

Slabo odposlanstvo.

Jugoslovansko odposlanstvo, ki se pogaja v Ameriki za vojne dolgove, ima zelo slabe uspehe. Najbrž se bo moral minister Stojadinović vrniti ne da bi kaj opravil.

VACLAV BENEŠ - TŘEBÍZSKÝ

Dve povesti Karlštejskega vrana

Iz češčine prevel dr. Fran Bradač.

(Dalje.)

Kristina je vzela starčevo glavo v svoje roke, odgrnila mu je bele lase s čela in se mu je od blizu zagledala v oči, ki so se vsak hip bolj in bolj kalile...

»Da, ljubo dete, sem! — Čemu bi to še danes tajil pred teboj! — Hotel sem z vsemi drugimi v tujino... Toda nisem se mogel ločiti od tega gradu; saj sem v njegovih prostorih preživel tako mile, blažene trenutke... In da bi se mogel tu preživljati, sem se poprijel tega dela. In rajši bi bil ves dan brez grizljaja, nego da bi ne videl velikega četrverostranega Karlštejskega stolpa, ne videl v stolpu oken kapelice sv. Križa in starih, stoletih vranov, ki krožijo okrog stolpa...«

»Kdo bi iskal v revnem metlarju Litenjskega Hijeronima! Ljudje so pozabili to, kar je bilo včeraj, kaj šele to, kar ni kakor je bilo pred dvajsetimi ali petnajstimi leti. — Ali si bila, Kristina, kdaj na Litenjskem

pokopališču? — Na desno od zvonika pod prelomljenim kamenom leži moja dobra žena! Celo ta kamen jim je bil na poti; niso ga mogli pustiti pri miru.«

Starcu se je danes tudi glas izpremenil; slabo znamenje.

Kristina je še vedno držala njegovo belo glavo v svojih rokah.

»Da, res, niti enega tedna bi ne bil preživel v tujem ozračju!«

Žulovcu je vstajal na zgubančenem čelu mrzel pot. Kristinka mu ga je otirala z roko. Ni vedela, kaj prokujejo te kapljice: Komaj je obrišala eno, že je privrela druga na čelo, kakor po zelo težkem delu.

»Žena mi je umrla takoj drugi dan, ko so prečitali v naši hiši odpovedni dekret... Kaj nimam niti hčerke? — Nimaš, stavec? O da, res, vice so pokopane ena pri Slanem, druga pri Lonnih in tretja prav na meji.«

»Jaz sem tvoja hčerka, starček!«

»Ti? — Pridna si, dobra, toda hčerka Litenjskega fevdnika, hčerka metlarja Žulovca? — Ne vem, otrok, ne vem! — Imam sicer sina.«

Starček se je moral opreti na vrbo; in tako nagloma so ga zapuščale moči.

»Ko bi bila druge krvi... Ampak takole je pretežko!«

»Starček, kaj je res moj oče tako zloben?«

»Nikar ne hoči vedeti, dušica draga.«

Žulovec je začel vedno bolj počasi dihati.

»Moj sin je že na poti... Gre me zopet obiskat. — Ah, moj Bog! — Ne bo me več videl, ne najde me več živega! Izroči mu moj poslednji pozdrav, povej mu, da ga blagoslovim...«

»Mar nas hočeš zapustiti?«

»Že odhajam — Kako težko, težko! — Ali ga ne vidiš...«

Po dolini so se razlegali čudni zvonki. Starček je dvignil glavo in oči so se mu nenadoma zjasnile.

»Zvoni mi zadnjo uro! — Slišiš? — Karlštejska ura!«

Res je bila na Karlšteinu po več letih zopet stara ura in, ko je udarila poslednjič, je v njej zahreščalo, da so slišali to po vseh Budunjanjih.

Ljudje so si pripovedovali čudne reči; nihče pa si ni mislil, da umira nedaleč v koči na bregu poslednji fevdnik, ki je še čuval češko krono, v skrinjah dragocene pergamente in je sam klical namesto čuvaja v stolpu: »proč od grada, proč...«

Kristina se ni ganila od Žulovca in zdelo se je, da pripogiblje stara vrba nad njim svoje veje niže in niže, kot

bi žalovala. Nihče je ne bo več klestil, nihče ne bo obrezoval suhih vejic in polagoma odumre kakor metlar.

»Res, čudno sestrico imava! — In ti še bolj čudno hčerko. — Saj sva že vendar precej časa tukaj, a o Kristini niti sledu! — Lepo se spominja svojih bratov!«

»Saj se ne izgubi! — Kopriva ne pozebe!«

»Tvoja hčerka in najina sestra — kopriva. — Jaz pa sem rekel gospodu grofu, da je roža iz Jerihe, cedra z Libanona, cipresa z gore Sionske... Vidiš, da sem tudi pobožen.«

»Pobožnost je vedno lepa čednost!«

»Saj vem; zato sva si jo z bratom osvojila v zvrhani meri.«

Mlajši brat se je igral z okroglo svetinjo, ki je bila prišita pod sukničem; na njej so bile vrite besede: Jesus, Isyon, Sabaoth; in zdelo se je, da je nekoliko ganjen.

»Oče, ko bi ne bilo te le, bi se mi bila švedska sablja zasadila na ravnost v srce!«

Mlajši brat je pokazal svetinjo in oče si jo je natanko ogledal. V takih stvareh je bil strokovnjak.

»Koliko si dal zanjo?«

»Monstranco. — Dobil sem jo ta korekoč zastonj.«

Mestne novice.

Urban Debeluhar pride v Gorico.

Na pustno nedeljo 14. in pustni torek 16. t. m. priredi prosvetno društvo »Mladika« v Marzinijevi dvorani, Corso Verdi 1, komedijo »Urban Debeluhar«. Komedija ima pet dejanj in je vsa prepletena s šaljivimi dogodki in prizori. Kdor se hoče v tem pustnem času enkrat pošteno nasmejati, naj ne pozabi na »Urbana Debeluharja«, ki pride na pustno nedeljo in torek v goriško »Mladiko«. Več prihodnjč.

Šolskemu vodstvu mestne ljudske šole pod Kostanjevico.

Mi starši, ki pošiljamo svoje otroke v to šolo, opazujemo že dalje časa sem njihove muke in težave. Smilijo se nam ti ubogi revčki, ko

jih moramo buditi zjutraj že najmanj ob 7. uri. Tudi se nam zdi prehudo in zanje preveč, da morajo od 8 ure zjutraj do poldne, torej cele štiri ure, pri sedanjih neprijetnih zimskih razmerah in v slabem zraku čepeti v šoli. Ali bi slavno šolsko vodstvo ne moglo ukreniti kaj primerne vsaj za malčke iz I. in II. razreda? Ali bi se ne mogel uvesti zanje pouk od 9—11 ure in od 2—4 ure popoldne? Uverjeni smo, da bi taka uvedba okrepila večinoma šibke vojne otroke. Prosimo, da bi se ta naša želja po možnosti upoštevala.

Eden v imenu vseh.

* *Najdeno kolo.* Našlo se je kolo, ki je shranjeno na mestnem magistratu. Lastnik, ki mora dokazati svoje lastninske pravice, ga lahko pride iskat.

Kaj je novega na deželi?

Kanal.

Naše »Prosvetno društvo v Kanalu« proslavi pusta z igro »Dimež« 14. t. m. in na pustni večer. Dimež je res svoj čas, kakor je napisano v zgodovinskih listinah, rokomavah s svojimi tollovaji po kamniškem okraju. Brezdvomno bo Dimeževa rokomahovska kri opogumila naše mirne Kanalce, da si ogledajo bližje te čudne tollove. Prepričani smo, da nas tudi sosedna prosvetna društva obiščejo v obilnem številu. Natančnejši spored javimo drugič.

Na svečnico so naša brhka dekleta združena v Marijini družbi praznovala petnajstletnico obstoja Marijine družbe. Iskreno častitamo.

Dne 3. t. m. sta se vršili dve poroki. Poroka g. Miljutina Garlatti z g.čno Slavico Angeli v farni cerkvi v Kanalu ter poroka g. Jožeta Debenjak z g.čno Mariči Garlatti v Sobotici. Oba para sta iz zelo uglednih starih kanalskih družin. Obema zakonskima paroma želimo mnogo sreče v novem stanu. Častitamo!

Volčjadraga.

V nedeljo dne 7. t. m. se bo pri nas vršila velika pustna veselica. Na sporedu so: deklamacije, dve burki, katere bodo zbujale pri gledalcih salve smeha, šaljiva ošta in Glogova drama »Dva svetovak«. Med presledki udarja domači orkester. Igra se prične točno ob 3.30 uri pop. Ker bo ta prireditev ena najlepših, kar smo jih do danes videli na Volčjadrugi, pričakujemo, da nas posejijo tudi bolj oddaljene vasi. Prijatelji kulture in zabave, vsi v nedeljo na Volčjadrugo!

Gradišče nad Prvačino.

Komaj je minulo leto dni, ko so tatovi obiskali naše župnišče ter odnesli za tisoč lir vrednosti — raznih reči in že zopet so obiskali našo malo vasico. Zelo se jim mora dopasti tukaj na našem prijaznem gričku. Prišli so v noči od petka na soboto pretečeni teden ter razvili prave nočne tatarske manevre. Seveda, vse po dobro premišljenem načrtu. V eni noči so namreč vdrl v 10 hiš z večjim ali manjšim uspehom. Šli so po vrsti. Ker se jim pri obeh Pericijih ni prav obneslo — zapodili so jih — so šli v sosednjo hišo Antona Zorana. Naložili so v žaklje vse (svinjsko) meso dveh prašičev, vzeli s seboj dolg kuhinjski nož in gospodarsko lovsko puško. Prepodeni po gospodarju so jo odkurili na razne strani, popustivši svinjino pred hišo, puško in nož so pa vzeli. Od tu so šli v svojih nočnih vajah k organistu in poštarju A. Saksida po lovsko puško in tako pripravljeni pa hajd h trgovcu Rafaelu Kerševanu na sredi vasi. Tu so se prav posebeno odlikovali. Pobrli so 16 kg raznega tobaka, vžigalice, 18 kg kave, vzeli so iz prodajalnice mize predalnik z raznim drobižem, ne da bi kaj pokvarili zaprto ključavnico. Sneli so tudi za vrati obešeno zim-

ske suknjo z rokavicami in še mnogo drugih reči. Skupna škoda, ki so jo prizadeli trgovcu znaša nad 4700 Lir. Nož Zornov so pa pustili v zahvalo za ukradeni blago — lepo na mizi trgovine. Tudi predal, knjižico in listke dolžnikov so vrgli v vasi od sebe. Poiskovali so svojo tatinsko umetnost nato še po raznih hišah — a brez uspeha. Čudno pri vsem tem pa je to, da psi, ki so pri hišah, to noč niso prav nič lajali, ko drugače vedno silno lajajo. Vse kaže, da so to prav izučeni in mojstrsko izobraženi tatovi. Sledili so jih zjutraj zgodaj, ko so našli prva in zadnja vrata v trgovčevi hiši na stečaj odprta, po cesti proti Prvačini in dalje proti Volčjadrugi dokler ni dež zabilal sledov. Kr. karabinjerji so takoj zjutraj v soboto preiskovali prav natančno povsod. Upanje imamo, da dobe tatovi za svoje ponočne vaje in manevre zaslužen »odlikovanje«.

Kamno.

Umrila je pri nas najstarejša žena v vasi g. Ana Ivančič, mati preč. g. Matije, kurata v Gaberju na Vipavskem. To je letos že tretja smrt. Kamno ni velika vas, nekaj nad 80 števil. Do lani smo imeli svojega duhovnika, sedaj nas oskrbujejo iz Tolmina in kot vemo, z veseljem. Kajti cerkev je zmeraj polna, imamo lep in močan mešan zbor in ne le v cerkvi, temveč tudi zunaj nas ni sram pokazati svojega prepričanja. Boli nas le, da naše pokopališče ni tako, kot bi marsikdo želel. Nima mo svojega grobokopa. Kaj ko bi se enkrat spravili vsi gori in bi ga uredili?

Tolmin.

V Tolminu in okolici vlada med občinstvom veliko vznemirjenje zaradi konkurza tolminskega okrajnega konsumnega društva in radi tolminske stavbinske zadruge. Dasi bi bili obe zadruzi lahko veliko koristili, ako bi bili v spretnih rokah, moramo pa žalibog javno povedati, da se bojimo neljubih posledic, ki bodo lahko škodovala vsem v gospodarstvu. Ker je že »Edinost« o tem pisala, bomo pa še mi svojo povedali.

Konsumno društvo je ustanovil tolminski nadučitelj v p. Kašca, ki so ga vže nazivali za združeno kapičeto, ter je nabral po vsem tolminskem okraju več sto članov po sto lir delež. V odbor so prišli sicer dobri možje, a prepustili so vse poslovanje Kašci in Batistuti, ki sta pa zašla predaleč. Društvo je zašlo v zagato ter ga ni bilo mogoče več spraviti v pravi tir, ker se je poslovanje še nadalje zanemarjalo in ni bilo v strokovnih rokah. Društvo je bilo ustanovljeno v času, ko je komunizem hotel povsod prodreti.

Stavbinska zadruga je bila ustanovljena v času, ko so rasle te vrste zadruge kakor gobe po dežju. Vstanovitelj te nesrečne zadruge, ki bo spravila svoje člane v največjo nesrečo je zopet znana vsestranska kapičeta — sedanjí generalni tajnik

političnega društva »Edinost« v Trstu, Jos. Gabršček. Ta človek je je del svoj čas duhovski kruh v malem semenišču, za časa vojske je baje kot rezervni častnik uboge, stare črnovojnike na Štajerskem mučil, leta 1922. je bil najhujši komunist ter se prelevil pred par leti v najbolj zaigranega liberalca. S svojim »bis-trim očesom« je zasledoval politiko klerikalcev na Štajerskem, na Kranjskem in na Goriškem ter končno ponudil svoje moči tržaškim gospodom, ki so ga sprejeli z odprtimi rokami in mu dali v roke kot generalnemu tajniku vse delovanje društva. Na nekem občnem zboru »Edinosti« je ta mož v navzočnosti goriških in tržaških liberalnih korifej napovedal skrajni boj klerikalizmu, ki more priti le čez liberalna trupla do zmage ter slovesno rekel navzočim: »Kdor ne sprejme tega boja proti klerikalizmu, naj se kar hitro odstrani iz dvorane. Tem besedam so vsi navzoči ploskali in nihče se ni odstranil. Toraj ta mož je ustanovil stavbinsko zadrugo v Tolminu. V boju proti klerikalizmu si zadajajo sami sebi smrtne udarce! Kako se bodo razmere razvijale pri obeh faliranih zadrukah, bomo še poročali.

Od druge strani smo prejeli:

Zadružno življenje pri nas ni povsod v enakem razmahu. So razni vzroki. Eni jih iščejo v nerazumevanju združne misli, drugi pravijo, da je kriva »Zveza«, mi pa mislimo, da bo krivda le doma. Zakaj gre v Poljubinu eni mlekarni dobro, drugi ne. Ker imajo pri eni dober odbor, pri drugi pa je odbor glavni nasprotnik združne misli. Ljudje bi se radi združili v eno, pa odbor noče. Taki ljudje niso za današnje čase. Ljudje pamet, dokler je čas. Zakaj je ropadel konsum? Ker je bil pri »Zvezi«, kajne? Kdo pa mu je podaljšal življenje, če ne ona. Kdo ga je vodil? In hranilnica? Odstopila je od »Zveze«, pa, ali ima zato kaj več kredita pri ljudstvu? In Stavbinska zadruga? Kdo jo je zavezil? Čas bo pokazal vse. Mi pravimo, da manjka poštenosti, da manjka globoke krščanske zavesti.

Rihemberg.

Zanimanje za mlekarsko zadrugo narašča in celo oni, ki so stali le od daleč, se radi razgovarjajo; seveda, kakor pri vsaki zadevi, so nekateri manj gibčni, a drugi dostopnejši, proti glasov pa vendar ni slišati, zato lahko upamo, da pride do zaželenega uspeha. Vsi in ne le nekateri, se moramo zavedati težkega gospodarskega položaja ter moramo hiteti, ta z nasveti, drugi z dejanji, iskati novih virov, da si zagotovimo obstanek na rodni grudi. Ne se plašiti stroškov, ki ne pridejo niti v poštev pri tako velikem delokrogu, ampak moško zastavimo svoje sile v splošni blagor. V torek (2. 2.) sta se vršili dve predavanji v prilog snuje se mlekarske zadruge in sicer v Brjah in Smarjah, za kar čast gospodoma predavateljema (ing. Podgorniku in ing. Rustju), ker sta s svojo besedo marsikatero ohrabil. Gospode odbornike pripravljaj nega odbora za ustanovitev mlekarske prosimo, da izvršijo vsak v svojem delokrogu popis članov ter imenike istih prinesejo s seboj k seji, ki bo dne 7. februarja ob 8. uri v poslopiju Posojilnice v Rihemberku.

Štanjel.

Tužni dnevi se kažejo našemu narodu, a gospod Kurent, zakupnik pustnega veselja, tega ne pozna, on se hoče veseliti. Zato priredi dne 7. februarja t. j. prihodnjo nedeljo ob 15. uri »Bralno in pevsko društvo Štanjel« s sodelovanjem bratskega društva »Prosveta« iz Rihemberka v grajski kleti ljudsko veselico z bogatim in dovršenim sporedom. Društvo »Prosveta« bo nastopilo s svojim moškim in mešanim pevskim zborom pod vodstvom svojega znanelega pevovodje gosp. Valenčiča ter bode pelo precej težke skladbe, med temi tudi »Vragovo nevesto«; dra-

matični odsek istega društva pa uprizori Štokovo igro »Moč uniforme«, burko v treh dejanjih s petjem in spremljevanjem na glasovir. Med presledki posameznih točk sporeda pa udarja rihemberški tamburaški zbor. Za vso nadaljno zabavo pa preskrbi društvo Štanjel. K obilni vdeležbi, vse, kar leze in gre, vabi odbor.

Gabrije na Vipavskem.

Dne 3. t. m. se je poročil g. France Kos z gđ. Emo Vrtovec iz Gorénjih Lisjakov pri Šmarju. Novoročencema želimo obilo sreče!

Selo na Vipavskem.

V nedeljo 31. m. m. je umrl Jožef Bavčar v 84. letu svoje starosti, bil je mož kremenitega značaja, obče spoštovan ter delaven do zadnjega. Zanimivo je, da bi pokojnik imel v nedeljo dne 7. t. m. dijamantno poroko. Žalibog je ni dočakal. Pogreb blagopokojnega se je vršil 2. t. m. kljub slabemu vremenu ob veliki vdeležbi. Pred hišo žalosti in na pokopališču mu je pevski zbor iz Sela zapel žalostinke kot zadnji pozdrav. Bodi mu lahka zemljica, ki jo je vedno iskreno ljubil!

Marijino Celje.

Veselico, ki se je minulo nedeljo tako lepo obnesla, ponovimo prihodnjo nedeljo 7. t. m. Vabimo domačine in okoličane, naj se je vdeležijo v obilnem številu. Pridite, gotovo vam ne bo žal!

Idrijske novice.

Izredni občinski komisar g. cav. dr. Franc Madiraza nas je začasnó zapustil; odšel je na mesečni dopust. Gospodu komisarju, kateremu je blagor našega mesta resno ležal na srcu, želimo, da bi si svoje zdravje med dopustom trdno okrepil. Začasno ga nadomestuje novi komisar javne varnosti. Upamo, da bo novi mestni predstojnik vedel ščititi mestne koristi, posebno glede šolstva ter oddaje službenih mest v občini, ki so ravno sedaj razpisana. Smrt.

Pretečeni teden smo imeli kar šest mrličev in tudi ta teden imamo že tri. Če bo šlo tako naprej, bo mesto dobro napredovalo v — umiranju. Po večini umirajo le vpokojeenci in to je dobro na dve strani; na eni za džavo, ker se otrese plačevanja pokojnin, na drugi pa za vpokojeence, ker prenehajo biti stalno borbo za obstanek, ki je za nje jako krut. Ako gre danes rudar v pokoj, kaj ga čaka? Stradanje! Svoje zaslužene penzije ne dobi po eno leto ali celo dve. Bratovska skladnica mu daje neki predujem na penzijo in ta znaša, reci in beri, mesečno L 14. Od tega naj potem ubogi penzionist živi. Gorje pa, če ima še družino. V pregovor je že prišlo, da dobi vsak rudar ko gre v pokoj, tudi eno vrv. Zakaj jo bo rabil, si že lahko vsak sam misli.

Iz širokega sveta.

Vstaja v Siriji.

Kakor poročajo iz Palestine še ni miru v Siriji. V neki vasi blizu Aleppo so vstasi zgrabili za puške in začeli streljati na francoske orožnike. Dokler ne bodo dali Siriji svobode, očitno ne bo mirovalo tamošnje vročkrvno ljudstvo.

Rabeljska obrt.

Kot vse kaže ta danes slabo ne se. Rabelj v New Yorku je podal ostavko, ker dobiva od vsakega umora potom električnega stola le po 150 dolarjev. Na tako smrt pa obsodijo letno kvečjemu po 10 zloincev. Njegov stanovski tovariš v Londonu dobiva po 10 šterlingov »od kosa«; zato je tudi on začel stavkati. Povišek plače je zahteval tudi pariški krvnik; pa tudi on zaman. V srečnih starih časih je rabeljska obrt bolj cvetela. Vsak rabelj je v srednjem veku imel v svojem okolišu pravico do bere na žito. Vsak kmet je moral pustiti,

da je rabelj zagrabil prgišče žita in je sesul v svojo malho. Da je rabelj pri tem pest na široko razklesnil se razume; zato so pa kmetje začeli godrnjati, češ, da si ne puste žita omadeževati s krvavimi rabljevimi rokami. Od takrat dalje so rablju odmerjali žito s korcem. Pa kljub temu se je rabljem še zmeraj dobro godilo. Danes pa — stavkajo.

Junak ljubezni.

Zahrbtna bolezen, zaspanost, pozanje največ žrtev v pokrajinah ob Kongu. Mnogoštevilne in velike vasi so popolnoma izumrle. Dežela se spreminja zopet v puščavo in pragozd poganja na krajih, ki so bili s težavo obdelani za polja. Vsa dosedanja zdravila so brezuspešna. Ta strašna morila je ugrabila tudi več misijonarjev. Med temi je bil tudi p. Bošesn (Beauchesne). Dalje časa je stregel zelo požrtvovalno okuženim zamorcem, dokler ni ta kuga zagrabila tudi njega. Ko je začutil, da misijonskemu delu ni več kos in da bo živel samo še malo časa, se je odločil za izredno junaško dejanje. Prosil je svojega škofa Oguarja (Augouard), da ga pošlje v Pariz v Pasterjev zavod. Pri tem pa ni mislil na svoje ozdravljenje, ampak je hotel ponuditi zdravnikom svoje umirajoče telo, da bi mogli z raznimi poskusi iskati zdravila proti zaspanosti. Izročil je škofu podpisano izjavo, da smejo zdravniki poskusiti na njem katerokoli operacijo. Škof je po nudi sprejel in ga poslal v Pariz. Štiri mesece je prenašal pogumni misijonar na sebi vse mogoče muke, ne da bi bil le enkrat zastokal ali pokazal nevoljo. Slednjič je umrl svetniške smrti.

Prav so imeli.

V zadnjem času, ko dosežajo modne in športne norosti svoj višek, se je upeljal boxanje tudi med ženski svet. Box sam na sebi je že skrajno surov sport. Dva se obdelujeta s pestmi kamor pače, dokler se eden ves v krvi ne zgrudi. Te surovosti se je nalezal tudi »nežni« spol. Pred kratkim bi se imel vršiti tak ženski boxarski dvoboj tudi nekje na Angleškem. Toda vse javno mnenje je bilo proti tej surovosti in so morali prireditelji prepovedati.

Spet rudarska nesreča.

V Združenih državah v severni Ameriki je spet explodiral plin v nekem rudniku. 30 rudarjev je mrtvih in 15 ranjenih. Teh nesreč pa res ni kraja.

Brihten sodnik.

V Grenoblu na Francoskem imajo brihtnega sodnika. Nekdo je tožil svojega soseda, ker ga je razžalil, naj mu plača 1600 frankov odškodnine. Sodnik je na to pristal, a svota za odškodnino se mu je zdela le previsoka. Zato je ukazal vreči kocke. Pike na kocki so pokazale 100. In toliko je sodnik prisodil tožitelju za odškodnino.

Listnica Kmetsko-delavske zveze in političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. Mat. I., Livek 121: Hipotečni zavod nam je odgovoril, da je bil Vaš dolg poravnat po finančni tendenci dne 29. oktobra 1925.

2. Ščuka A., Koblja glava 70: a) Vojnoškodninske rekurze za Turk Ant., Pipana Antona in Štolfo Franceta je tajništvo odposlalo direktno na vojnoškodninsko komisijo v Trstu dne 11. januarja 1926; b) Rekurz za Furlana Leopolda je bil med 42 rekurzi, ki jih je tajništvo izročilo odposlancu vojnih oškodovancev dne 18. januarja 1926.

3. Brt. A., Čepovan: a) Glede zemljiške davka za l. 1926 ste najbrže v zmoti. Za l. 1926 so skupno z državnim davkom zaračunane tudi občinske in deželne doklade na zemljiški davek; le tako je mogoče, da je predpisanih 53% od čistega do-

hodka; b) poberite pri prizadetih strankah »biglietti d' alloggio« in pošljite jih tajništvu, na kar bo tajništvo posredovalo pri vojaškem oblastvu za izplačilo; c) glede tretje Vaše zahteve bo tajništvo govorilo s poslancem Besednjakom; o uspehu posredovanja Vas obvestimo. Opozorjamo Vas pa že danes, da je v takih stvareh le težko uspešno posredovati.

4. N. M., Soča: a) Tajništvo bo posredovalo v vseh treh slučajih, ki ste jih omenili v dopisu od 29. I. 1926. b) Prošnjo posestnikov za državno podporo smo izročili posl. Besednjaku, ki je posredoval pri videmski prefekturi; o uspehu posredovanja Vas v kratkem obvestimo; c) Glede prošnje obč. bab. in Komac Jožefe Vas obvestimo, ko dobimo odgovor.

5. I. Pavl., Boyec št. 344: Vaša zadeva je precej zamotana. V kratkem Vam sporočimo pismeno, kaj bo treba ukreniti, da ne boste trpeli škode.

6. I. L., Črni vrh v Idriji: Sporočite tajništvu, če je županstvo vrnilo konkordat Vihteliča Ivana vojnoškodninskemu uradu v Gorici!

7. Irh. Maks, Vel. Žablje: Tajništvo bo posredovalo v zadevi sirote Bat. O uspehu Vas obvestimo.

8. Sever M., Vipava: Sporočite tajništvu kako je nastala Vaša vojna škoda; če pa imate drugo opravilo v Gorici, oglašite se osebno v tajništvu.

9. Mž. I., Deskle: Carine prost uvoz Vam je dovoljen. Tozadevni odlok je fin. ministrstvo odposlalo na kr. carinarno v Vidmu dne 4. januarja 1926.

10. Kodella Ivan, Gorica, V. S. Caterina 14: Zglasite se v tajništvu zaradi Vaše pokojnine.

11. Gregorič A., Šmarje: Vaš pokojninski rekurz je bil prepozno vložen in bo gotovo odbit.

12. Fr. Mih., Gorica, Via Montecucco: Zglasite se v tajništvu zaradi Vaše prošnje za odpravnino.

13. Božič Ivan, Šturje: Glede Vaše pokojninske prošnje je ministerstvo zahtevalo še nekatere dokumente od županstva dne 7. januarja; manjkajo tudi še nekatere informacije kr. orožnikov.

14. Podobnik Jožef, Habovše — Cerkno: Vam je bila priznana pokojnina lir 3982 od 29. 4. 1924 do 28. 4. 1928. Dne 2. okt. 1925 je bila tudi že odposlana pokojninska knjižica na kr. zakladno nadzorništvo. Sporočite takoj tajništvu, če niste še prejeli denarja, da bo posredovalo pri zakladnem nadzorništvu.

15. Klemše Franč., Šmarje, Svino: Dne 17. 12. 1925 je ministerstvo zahtevalo od županstva še sledeče dokumente: 1. mrtvaški list za tretjega sina Ivana; 2. dokaz italijanskega državljanstva in 3. družinski list in opis družinskega premoženjskega stanja. Ker nima ministerstvo še teh dokumentov, ni bila Vaša prošnja še rešena. Tajništvo.

Pozdravi fantov - vojakov

Iz Bormija.

Slovenski fantje pri 68. pešpolku v Bormiju pozdravljamo svoje starše, sestre in brate, prijateljice in prijatelje ter jim voščimo več zabave v pustih hribih, kjer smo vedno v nevarnosti pred snežnimi plazovi. Prav težko pa pričakujemo letnik 1906, da nam kaj kmalu pride pomagat jesti »paštošuto«.

Brus Jožef iz Idrije: Skok Peter Ravne pri Cerknem; Bratuš Ivan, Podraga pri Vipavi; Jereb Anton iz Šebrelj.

Iz vroče Libije.

Tople pozdrave pošiljamo vsem svojcem iz daljne vroče Libije. Željno pričakujemo letnika 1906. Kakor se sliši bomo kmalu spet doma. Ej, tedaj bomo zavriskali! Vsem dekletom, ki nam dosti pišejo, se lepo zahvaljujemo. — Arčon Ivan, Vrtojba; Vrčon Jožef, Dobravlje; Fajt Anton, Št. Vid; Soban Jožef, Gorjansko.

Potrni neizmerne žalosti naznanjamo vsem dragim prijateljem in sorodnikom, da je naš mali ljubljeni sinček

Bojanček Radinja,

nocoj ponoči nenadoma odšel med nebeske krilatce.

Pogreb se bo vršil izpred hiše žalosti št. 43 dne 5. t. m. ob 3. uri popoldne.

Pevma, dne 4. 2. 1926.

Anton Radinja, učitelj, oče,
Franica, mati, Stojanica sestrice.

VABILO

k rednemu letnemu občnemu zboru »Stavbene zadruga« v Ročinju v. z. z o. j., ki se bo vršil v nedeljo dne 21. februarja 1926 ob 2. uri popoldne v zadrugini pisarni s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo o stanju zadruga.
2. Odobritev letnega računa za leto 1924. in leto 1925.
3. Predlog za likvidacijo zadruga in odobritev istega.
4. Volitev likvidacijskega odbora.
5. Volitev pregledovalcev računov.
6. Raznoterosti.

Vodstvo.

DELITEV skupnih zemljišč, občinskih pašnikov in gozdov! - Prošnje za komp. oblastva. - Kopije map, registrov in izveščkov. - Navsveti in informacije brezplačno v pisarni v GORICI Corso Vitt. Em. III. - 19 pritrilje - (v hiši Hipotečnega zavoda.)

Na prodaj je več železnih varnostnih blagajn »Wertheim« različnih velikosti. — Rudolf Loverčič, Gosposka ulica št. 19 — Via Ascoli št. 8.

Sredi večjega trga na Goriškem se prodasta 2 združeni, deloma opremljeni hiši, pripravljeni za trgovino ali hotel, z gospodarskim poslopjem, obsežnim dvoriščem in velikim vrtom. Pojasnila: Via Morelli 36, I. nadstr. Birska.

Na prodaj se dobi dober koncertni Geige-bas od stare korenike. Cena L. 575. — Trgovina masnufakture Janko Čefarin, Kanal.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, veveric, jazbecov i. t. d. i. t. d. Prodajam PASTI in POSEBNO MESO za lov na divjačino.

Belavnica za strojenje in barvanje

Nihče nima pravice kupovati zame

WALTER WINDSPACH

GORICA - Via Carducci 6 - GORICA

Pozor na izpremenjeni naslov!

Dve meblirani sobi se oddasta v najem, Via Ginnastica št. 6, II. nadstr., Gorica.

MNOGO POSESTEV IN HIŠ manjših in večjih v županiji Banjaluka prodaja se pod jako ugodnimi pogoji. — Točne podatke daje:

MORAVA

bank. agent. in komis. družba, Banjaluka = Kralja Alfonza ul. Kanarčke pristne (Harzseifert, Edelroller) izvrstne pevce; samice za pleme prodam. Sv. Peter pri Gorici, Vertobjenska cesta 199.

Oglas. — Oskrbništvo grofa Corroninija v Št. Petru pri Gorici ima na prodaj več tisoč raznih sadnih in murvinih drevesc. Vsa so najboljše vrste. Na prodaj so tudi 2 do 4-letna jabolčna in hruškina drevesa, cepljene murve s krono, najboljše vrste; cepljene češplje 3 do 4-letne in drevesca za olepšavo parkov. Cene so zmerne.

Naznanjam slav. občinstvu v mestu in na deželi, da odprem

BRIVNICO

s 16. februarjem 1926 v hiši Fiegel, Piazza della Vittoria št. 12 v Gorici. Za obilen obisk se priporoča

Anton Pucelj, brivec.

Zdravnik za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema vse dni v tednu v Gorici, na Travniku št. 20 ob sobotah in nedeljah pa tudi v Ajdovščini štev. 146 nasproti Ljudskemu vrtu.

Stolpne ure
najmodernejšega sistema ki se navijajo vsa kili 8 dni imam v zalogi

Franjo Štolfa, urar
Komen na Krasu

Okvirje za sviloprejo
rabljene prodaja tvrdka

ŽNIDERSIC & C.o

v Ilirski Bistrici (Bisterza)

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavica

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 50.000.000

Din. 10.000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst. — Agencije: Logatec.

Vloge na knjižice po 4 %.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzní in ostali bančni posli.